

Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ
КОНКУРЕНЦИЈЕ**

Број: 4/0-01-293/08-11

Датум: 21.11.2008. године

Београд

На основу члана 8. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“, број 79/05), Савет Комисије за заштиту конкуренције на 104. седници одржаној 21.11.2008. године, у поступку покренутом по службеној дужности против Ветеринарске коморе Србије, са седиштем у Београду, Булевар Ослобођења бр. 18, коју заступа законски заступник председник др Зоран Рашић, ради утврђивања да је одлука Управног одбора Ветеринарске коморе Србије од 21. марта 2008. године под називом Ценовник минималних цена ветеринарских услуга са важношћу од 1. маја 2008. године, акт који за циљ или последицу има или може имати битно спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту, доноси

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је одлука Управног одбора Ветеринарске коморе Србије са седиштем у Београду, Булевар Ослобођења бр. 18, од 21. марта 2008. године под називом Ценовник минималних цена ветеринарских услуга са важношћу од 1. маја 2008. године, забрањени споразум, односно акт који за циљ или последицу има или може имати битно спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту пружања ветеринарских услуга на територији Републике Србије.

II НИШТАВ ЈЕ забрањени споразум - одлука Управног одбора Ветеринарске коморе Србије од 21. марта 2008. године под називом Ценовник минималних цена ветеринарских услуга са важношћу од 1. маја 2008. године, из тачке I изреке овог решења.

III НАЛАЖЕ СЕ Ветеринарској комори Србије да на почетној веб страници Коморе постави обавештење да је одлука Управног одбора Ветеринарске коморе Србије од 21. марта 2008. године - Ценовника минималних цена ветеринарских услуга са важењем од 1. маја 2008. године забрањен и ништав споразум у смислу Закона о заштити конкуренције.

IV НАЛАЖЕ СЕ Ветеринарској комори Србије да Комисији достави доказ о извршењу налога из тачке III изреке овог решења најкасније 7 дана од дана пријема овог решења.

V Ово решење се објављује у „Службеном гласнику РС”.

Образложење

Комисији за заштиту конкуренције (у даљем тексту: Комисија) дана 15. јуна 2008. године достављен је поднесак корисника ветеринарских услуга Растка Петаковића из Београда, улица Лепеничка бр. 7, у којем је наведено да је Ветеринарска комора Србије (у даљем тексту: ВКС) утврдила Ценовник минималних цена ветеринарских услуга (у даљем тексту: Ценовник), као и систем санкција за чланове ВКС који не поштују минималне цене, што је у смислу члана 7. Закона о заштити конкуренције (у даљем тексту: Закон) акт који за циљ има битно спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту пружања ветеринарских услуга на територији Републике Србије. Такође, у наведеном писму изнето је да је ВКС, у усвојеним актима као што су Статут, Кодекс ветеринарско-медицинске етике и Дисциплинско-етички правилник, утврдила обавезу својим члановима да се придржавају Ценовника и да ће у случају непоштовања истог бити кажњени јавном опоменом, новчаном казном, привременим, па чак и трајним одузимањем лиценце. Уз наведени поднесак, Комисији је достављен Ценовник и наведени акти ВКС. Провера веродостојности достављене документације утврђена је преузимањем наведене документације са званичне интернет презентације ВКС.

На наведени начин Комисија је дошла до сазнања које основано указује да је извршена радња којом се врши повреда одредаба Закона, па је на основу члана 56. Закона председница Савета Комисије дана 15. јула 2008. године донела Закључак о покретању поступка по службеној дужности (у даљем тексту: Закључак) против ВКС – професионалне организације ветеринара, ради утврђивања да је одлука Управног одбора ВКС од 21. марта 2008. године под називом Ценовник минималних цена ветеринарских услуга са почетком важења од 1. маја 2008. године, у смислу члана 7. Закона акт који за циљ или последицу има или може имати битно спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту пружања ветеринарских услуга на територији Републике Србије.

Заинтересовано лице – корисник ветеринарских услуга на територији Републике Србије, које је доставило Комисији све наведене податке, предложило је и доношење привремене мере у смислу члана 63. Закона, који прописује да странка и други учесници у поступку могу да поднесу Комисији предлог за одређивање привремених мера уколико постоји опасност од битне повреде конкуренције или када је то неопходно ради заштите интереса странака у поступку.

На поменути закључак ВКС није уложила жалбу у прописаном року, нити је у датом року одговорила на допис Комисије од 5. августа 2008. године којим јој је наложено да се изјасни на наводе из Закључка. С обзиром на то као и на предлог за одређивање привремене мере, Комисија је оцењивала релевантне чињенице за усвајање предлога за доношење привремене мере.

Код оцене испуњености услова за доношење привремене мере Комисија је пошла од тога да је предлог поднело овлашћено лице будући да је странка у складу са чланом 39. Закона о општем управном поступку лице по чијем је захтеву покренут поступак или против које се води поступак, или које, ради заштите својих права или правних интереса, има право да учествује у поступку, као и од члана 7. Закона који прописује да се одлуке учесника на тржишту којима се непосредно или посредно утврђују куповне или продајне цене или други услови трговине сматрају споразумима који су забрањени и ништави *ex lege*. Применом минималних цена ветеринарских услуга под претњом санкција онемогућено је ветеринарским организацијама да снижавају цене услуга испод минимално утврђених цена, што би погодовало потрошачима, те је Комисија констатовала да постоји опасност од битне повреде конкуренције на релевантном тржишту пружања ветеринарских услуга. Оценивши да су испуњени сви услови, на основу члана 63. став 2. Закона, Савет Комисије је на 93. седници одржаној 13. августа 2008. године донео Решење о привременој мери бр. 4/0-01-293/08, којим се обуставља од примене одлука Управног одбора ВКС од 1. маја 2008. године – Ценовник минималних цена ветеринарских услуга, до доношења решења о окончању поступка, и налаже ВКС да о истом обавести чланове на исти начин на који их је обавестила и о ступању на снагу наведене одлуке – Ценовника, као и да обавештење о привременом обустављању од примене одлуке – Ценовника истакне на веб страници ВКС. Такође, Решењем је наложено ВКС да Комисији достави доказ о извршењу налога.

Дописом бр. 311 од 13. августа 2008. године ВКС се изјаснила на наводе Комисије из Закључка од 15. јула и дописа од 5. августа, наводећи да је Комисија доношењем Закључка прекорачила своје овлашћење и грубо повредила Закон о заштити конкуренције који у чл. 4 став 2. изричито одређује да се „овај закон не примењује на предузећа, привредна друштва и предузетнике који обављају делатност од општег интереса...“, са образложењем да се ветеринарска делатност у Закону о класификацији делатности и о регистру јединица разврставања налази у сектору 85 – Здравствени и социјални рад шифра 85200 – Ветеринарске активности, као и да је исто регулисано члановима 1. и 4. Закона о ветеринарству. Такође је наведено да је ВКС основана ради заштите стручности, подизања нивоа здравствене заштите

животиња као и заштите професионалних интереса доктора ветеринарске медицине, што је одређено чланом 37. Закона о ветеринарству. Стога се усвајањем Ценовника, кога разматрају и предлажу регионални одбори ВКС, спречава нелојална конкуренција на тржишту, унапређује ветеринарска делатност и квалитет услуга, што има за циљ увођење реда у ветеринарску делатност и заштиту корисника ветеринарских услуга.

Постојање одлуке Управног одбора ВКС од 21. марта 2008. године – Ценовника минималних цена ветеринарских услуга са важношћу од 1. маја 2008. године није било спорно, те је дописом од 17.9.2008. године, ВКС упозната (преко пуномоћника, адвоката Зорана Ц. Мирковића из Београда, Милешевска бр. 51/4), у смислу члана 133. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ” број 33/97 и 31/01) са чињеницама и околностима на којима треба да се заснива решење, и позвана је да се на исте изјасни.

Дописом од 27.9.2008. године пуномоћник ВКС је остао при наводима да је ветеринарска делатност делатност од општег интереса, јер је у члану 2. Закона о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса као делатност од општег интереса наведена и заштита и унапређење добара од општег интереса (воде, путеви, језера, бање..., дивљач). С обзиром на то да је дивљач животиња и да се Законом о ветеринарству уређује заштита и унапређење здравља и добробити животиња, пуномоћник ВКС закључује да је ветеринарска делатност делатност од општег интереса. У наведеном допису пуномоћник ВКС потврђује да ће применом решења о привременој мери Комисије доћи до снижења цена ветеринарских услуга испод минимално утврђених, што ће по његовом схватању навести способне и компетентне ветеринаре да одустану од тржишне конкуренције. Такође је навео да ће дампинговање цена од стране једног броја давалаца ветеринарских услуга у пракси довести до тога да такву услугу пружају претежно или искључиво ветеринари који некомплетно и некомпетентно врше своју делатност. Позивајући се на равноправност учесника на тржишту, пуномоћник ВКС сматра да се Ценовником ВКС спречава нелојална конкуренција међу даваоцима услуга и тако обезбеђује равноправност учесника на тржишту. Оправдавајући навод ВКС да се Ценовником минималних цена ветеринарских услуга спречава нелојална конкуренција, пуномоћник је пошао од значења термина нелојална конкуренција, наводећи да ВКС није имала у виду значење овог термина у смислу Закона о трговини, већ је из њених аката јасно шта је под тим подразумевала. С обзиром на то да је на Статут и друге акте ВКС, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде дало сагласност, пуномоћник ВКС сматра да се у случају неусклађености ових аката са Законом о ветеринарству може поднети Уставном суду иницијатива за оцену законитости Статута и осталих општих правних аката Коморе.

Након разматрања предметног Ценовника, навода из поднесака ВКС и њеног пуномоћника а имајући у виду одредбе Закона о ветеринарству и аката које је донела Ветеринарска комора Србије, те Закона о заштити конкуренције, Комисија је утврдила следеће.

Чланом 1. Закона о ветеринарству („Службени гласник РС” број 91/05) прописано је да се тим законом **уређује унапређење здравља и добробити животиња**, утврђују се заразне болести животиња и мере за спречавање појаве, откривање, спречавање ширења, сузбијања и искорењивања заразних болести животиња и болести које се са животиња могу пренети на људе, ветеринарско-санитарна контрола и услови за производњу и промет животиња, производа животињског порекла, хране животињског порекла, хране за животиње, као и услови за обављање ветеринарске делатности. Чланом 37. Закона о ветеринарству прописано је да се ради заштите и унапређења стручности, очувања професионалне етике, подизања нивоа здравствене заштите животиња, као и **заштите професионалних интереса доктора ветеринарске медицине односно дипломираних ветеринара**, као и ради остваривања других циљева **оснива Ветеринарска комора** као професионална организација, са правима и обавезама утврђеним овим законом и статутом Коморе. Послови Коморе су набројани у члану 38. Закона о ветеринарству и то су следећи послови: доноси Кодекс етике ветеринарске струке и обезбеђује његову примену; у складу са Кодексом стара се о угледу професије, дисциплини при обављању ветеринарске делатности и предузима одговарајуће мере у случају непридржавања етичких норми; издаје, продужава, привремено или трајно одузима лиценце ветеринарима и о томе води евиденцију; води евиденцију чланова Коморе; израђује критеријуме и спроводи поступак обнављања лиценце; пружа информације из евиденције ветеринарских организација; организује и учествује у организовању стручних скупова; **предлаже цене ветеринарских услуга**; предлаже и по потреби даје мишљење о плановима и програмима средњошколског образовања, основних и специјалистичких студија у области ветеринарства и даје мишљење о потребама за ветеринарским кадровима; учествује у припреми прописа из области ветеринарства; **оснива и сазива Етички комитет** који разматра и **одлучује о повредама Кодекса** етике ветеринарске струке и **води дисциплински поступак против ветеринара** са лиценцом у складу са одредбама статута; обавља и друге послове предвиђене статутом Коморе.

Организација и начин обављања послова из члана 38. Закона о ветеринарству ближе се уређује статутом и општим актима Коморе. На статут и опште акте Коморе сагласност даје Министарство. У складу са чланом 40. Закона о ветеринарству, Комора доноси статут којим ближе уређује: делокруг Коморе; органе Коморе и њихов делокруг рада; начин одређивања висине чланарине и финансирања рада Коморе и друга питања из надлежности Коморе.

Чланом 6. став 2. тачка 1. Статута Коморе од 11.11.2006. године на који је Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде дало сагласност решењем бр. 023-02-00058/2006-09 од 15. јануара 2007. године са изменама и допунама са седнице Скупштине од 13.10.2007. године, прописано је да је **дужност чланова Коморе да спроводе све одлуке органа Коморе, статутарне одредбе, ценовнике, нормативе и стандарде**, што је у супротности са Законом о ветеринарству, који у члану 38. став 1. тачка 8) прописује да **Комора обавља послове предлагања цена ветеринарских услуга**. У члану 25. Статута став 1. тачка 11. прописано је да

Управни одбор Коморе утврђује и предлаже минималне цене ветеринарских услуга, на основу предлога регионалних одбора.

На основу члана 15. тачка 8. Статута ВКС, Скупштина ВКС на седници одржаној 10. октобра 2007. године донела је **Дисциплинско - етички правилник** (у даљем тексту: Правилник) којим се утврђују смернице и правила која су обавезујућа за деловање и понашање у обављању ветеринарске праксе. **Чланом 13. став 2. Правилника прописано је да ветеринар има обавезу придржавања минималног Ценовника ветеринарских услуга усвојеног од стране Коморе.** Ставом 4. члана 13. Правилника прописано је да је ценовник ветеринарских услуга које се пружају у ветеринарским амбулантама ветеринар обавезан да истакне у циљу информисања власника пацијената. Уколико ветеринар прихвата интервенцију по основу друге калкулације, која не може бити мања од висине која је предвиђена минималним ценовником ветеринарских услуга Коморе, обавезан је о томе обавестити држаоца животиње пре почетка интервенције. Власник животиње мора дати своју усмену сагласност на очекивану цену услуге.

Чланом 15. Правилника прописано је да **Етички комитет као тело Коморе разматра и одлучује о повредама Кодекса ветеринарско медицинске етике и води дисциплинске поступке против чланова Коморе** у складу са одредбама Статута и овог правилника. Члан 17. Правилника прописује следеће дисциплинске мере: опомена, јавна опомена, јавна опомена са новчаном казном у износу од 10.000 до 30.000 динара (предвиђена је за теже и тешке повреде Кодекса), привремено одузимање лиценце у трајању од 3 месеца (предвиђена је за поновљену тешку повреду Кодекса), привремено одузимање лиценце у трајању од 6 месеци, привремено одузимање лиценце у трајању од 9 месеци и трајно одузимање лиценце.

Члан 18. Правилника у параграфу 18.3. тачка 12) **под називом „Тешке повреде Кодекса“ дефинише непридржавање од стране ветеринара одредаба минималног ценовника ветеринарских услуга Коморе и јединственог ценовника ВСИ.**

На основу члана 15. тачка 2. Статута Ветеринарске коморе Србије Скупштина ВКС на седници од 13. октобра 2007. године донела је **Кодекс ветеринарско медицинске етике** који под насловом Начела етике - Правила професионалног понашања прописује да ће ветеринар трошкове и награду за свој рад, обављене операције, друге интервенције и послове наплаћивати према важећем ценовнику Коморе.

Наведено потврђује да је ВКС преко цитираних одредби Статута, Правилника и Кодекса изричито обавезала ветеринаре да се придржавају минималног ценовника, те је недопустиво наплаћивање услуга испод цена које су њиме предвиђене. Међутим, основни члан Закона о ветеринарству који даје извесна права Комори у погледу цена ветеринарских услуга јесте члан 38. Закона о ветеринарству, којим је прописано да Комора само предлаже цене ветеринарских услуга. **Из свега изнетог**

утврђено је да Комора није предложила цене ветеринарских услуга, већ је утврдила минималне цене и Правилником предвидела систем санкција који обезбеђује примену утврђене минималне цене ветеринарских услуга.

Дописом од 13. августа 2008. године ВКС је покушала да оправда легитимност Ценовника минималних цена ветеринарских услуга тако што је тврдила да се Закон о заштити конкуренције не односи на делатности од општег интереса, с обзиром на то да је ветеринарска делатност - делатност од општег интереса. Такође, као основни аргумент усвајања Ценовника навела је да се њиме спречава нелојална конкуренција на тржишту, унапређује ветеринарска делатност и квалитет услуга, што има за циљ увођење реда у ветеринарску делатност и заштиту корисника ветеринарских услуга.

Наведено оправдање за доношење Ценовника Комисија није прихватила, првенствено због тога што члан 4. Закона о заштити конкуренције не прописује да се Закон уопште не примењује на предузећа, привредна друштва и предузетнике, који обављају делатности од општег интереса, већ да се на ову групу учесника на тржишту примењује под одређеним условима. Закон се примењује и на предузећа, привредна друштва и предузетнике, који обављају делатности од општег интереса осим ако би се применом овог закона спречило обављање делатности од општег интереса, односно обављање поверених послова. Примена Закона код ове групе учесника на тржишту омогућава Комисији да покрене поступак за утврђивање повреде одредаба Закона, утврди повреду, наложи извршење мера ради успостављања конкуренције на релевантном тржишту и отклањања штетних последица насталих повредом Закона, поднесе захтев за покретање прекршајног поступка у којем би надлежни судија за прекршаје могао да изрекне новчану казну за утврђени прекршај. Изрицањем заштитне мере забране вршења одређене делатности из члана 73. став 1. Закона о заштити конкуренције могло би спречити обављање делатности од општег интереса, па се у том делу Закон не би могао применити.

Изнето потврђује да је ВКС погрешно сматрала да се Закон не примењује на предузећа, привредна друштва и предузетнике, који обављају делатност од општег интереса. Међутим, ветеринарска делатност и није делатност од општег интереса. У члану 2. Закона о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса („Службени гласник РС“, 25/2000, 25/2002, 107/2005, 108/2005 и 123/2007) набројане су све делатности од општег интереса, међу којима није ветеринарска делатност.

Није исправно ни становиште које је током поступка заступала ВКС и њен пуномоћник а које се односи на то да се Ценовником спречава нелојална конкуренција на тржишту, унапређује ветеринарска делатност и квалитет услуга, што има за циљ увођење реда у ветеринарску делатност и заштиту корисника ветеринарских услуга. Нелојална конкуренција је дефинисана као вид нарушавања конкуренције у смислу Закона о трговини („Службени гласник РС“, број 85/05, 101/05). Чланом 11. Закона о трговини прописано је да се нарушавањем

конкуренције у смислу тог Закона сматрају радње и акти нелојалне конкуренције, шпекулације и ограничавање јединственог тржишта. **Нелојална конкуренција је чланом 22. Закона о трговини дефинисана као радња трговца која је противна добрим пословним обичајима и којима се наноси штета или може нанети штета другом трговцу, другом правном лицу, односно потрошачу.** У члану 23. Закона о трговини прописано је да се нелојалном конкуренцијом сматрају нарочито рекламирање или оглашавање робе навођењем података којима се ствара забуна или заблуда о тој роби, чиме се одређени трговци доводе у повољнији положај, изношење неистина и оцрњивања другог трговца, прикривање мана робе или довођења купца у заблуду на други начин, оглашавање привидне распродаје или привидног снижења цена робе и сл. Имајући у виду наведене законске одредбе које регулишу радње и акте нелојалне конкуренције, Комисија је утврдила да не постоји никаква веза између спорног ценовника и радњи и аката који се могу подвести под нелојалну конкуренцију, тако да се не прихвата став да се спорним ценовником спречава нелојална конкуренција. Без обзира на Ценовник, ветеринар може извршити радњу и акт нелојалне конкуренције, при чему би се ветеринар или потрошач коме је том радњом нанета штета могао заштити обраћањем надлежној институцији за предузимање законских мера – тржишној инспекцији Министарства трговине.

У поднеску од 27.9.2008. године адвокат Мирковић истиче да ВКС није користила термин нелојална конкуренција у смислу у којем овај појам познаје Закон о трговини, већ је наводно из аката Коморе јасно шта је под тим подразумевала. Разматрајући акте Коморе, није се могло утврдити шта се подразумева под нелојалном конкуренцијом, тј. једино што произлази је да ВКС сматра да је нелојална конкуренција у ствари ефективна конкуренција чије деловање приморава конкуренте да снижавају цене, што је позитивно, са становишта потрошача, али не и произвођача или даваоца услуге. До тог закључка Комисија је дошла разматрајући навод пуномоћника ВКС који потврђује да ће применом Решења о привременој мери Комисије доћи до снижења цена ветеринарских услуга испод минимално утврђених, што ће по његовом схватању навести способне и компетентне ветеринаре да одустану од тржишне конкуренције. Снижење цена ветеринарских услуга пуномоћник ВКС поистовећује са дампинговањем цена од стране једног броја давалаца ветеринарских услуга, занемарујући притом да ефективна конкуренција подстиче такмичење у погледу квалитета услуга, али и цена услуга.

Такође, није исправна тврдња да се Ценовником минималних цена ветеринарских услуга штити корисник ветеринарских услуга, као што није тачно ни да се тако унапређује ветеринарска делатност и квалитет ветеринарских услуга. Основни смисао заштите правила конкуренције је у обезбеђивању функционисања слободне конкуренције која ствара подстицај за такмичењем који резултира бољим квалитетом и јефтинијим производом или услугом. У одсуству конкуренције у ситуацији када ниједан пружалац ветеринарске услуге не може да пружи услугу испод цене одређене Ценовником Коморе, не штити се корисник ветеринарске услуге, нити се унапређује квалитет услуге. За потрошача - корисника

ветеринарске услуге пожељно је да има могућност да бирајући услугу истог квалитета, изабере најјефтинију услугу. У конкретном случају, то није могуће, јер је примена Ценовника минималних цена ветеринарских услуга довела до елиминације ценовне конкуренције, што не само да не доводи до унапређење ветеринарске делатности и квалитета ветеринарских услуга, већ наноси штету потрошачима.

Коначно, Комисија је разматрала и закључак у поменутом допису ВКС да надзор над радом Коморе врши Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде и утврдила да је исти тачан али само у погледу примене Закона о ветеринарству. Наиме, неспорно је да су послови Коморе набројани у члану 38. овог Закона и да надзор над законитошћу рада Коморе (извршавања набројаних послова у складу са Законом о ветеринарству) врши наведено Министарство. Такође, чланом 41. Закона о ветеринарству који се односи на средства рада Коморе, надзор над законитошћу рада Коморе врши Министарство, и то у погледу утврђивања висине чланарине и накнаде за издавање лиценци коју Комора утврђује.

За примену Закона о заштити конкуренције овлашћена је Комисија за заштиту конкуренције, па је као надлежни орган разматрала одлуку Управног одбора Ветеринарске коморе Србије из Београда, од 21. марта 2008. године - Ценовник минималних цена ветеринарских услуга са важењем од 1. маја 2008. године, будући да се **према члану 7. Закона, одлуке удружења учесника на тржишту којима се непосредно утврђују продајне цене, сматрају актима који за циљ имају спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту.**

Члан 7. Закона о заштити конкуренције прописао је да акти који за циљ или последицу имају или могу имати битно спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту јесу споразуми, уговори, поједине одредбе уговора, изричити или прећутни договори, усаглашене праксе, одлуке удружења учесника на тржишту, а сви заједно у смислу овог закона називају се споразумима. Овакви споразуми су забрањени и ништави *ex lege*, односно по самом закону. Ова одредба омогућава Комисији да након доказивања постојања забрањеног споразума, не мора посебно доказивати да је тај споразум ништав, јер је такав споразум по самом Закону ништав. Став 2. члана 7. Закона прописује да су нарочито забрањени споразуми којима се непосредно или посредно утврђују куповне или продајне цене или други услови трговине. **Одлука Управног одбора Ветеринарске коморе Србије из Београда, од 21. марта 2008. године - Ценовник минималних цена ветеринарских услуга очигледно јесте одлука удружења учесника на тржишту којом се непосредно утврђују продајне цене.**

Смисао члана 7. Закона је да сваки учесник на тржишту предузима пословну активност самостално, због чега се утврђивање продајне или куповне цене или других услова трговине између конкурената, било уговором, прећутним договором, усаглашеном праксом или одлуком удружења учесника на тржишту, сматра актом који **увек** за циљ има битно спречавање, ограничавање или нарушавање

конкуренције на релевантном тржишту. Стога су овакви акти сами по себи забрањени и ништави, и није потребно утврђивати последице.

Одрживост забрањених споразума између конкурената постиже се претњом санкцијама, што претходно изнето и доказује. Не само да је актима Коморе предвиђена санкција за непоштовање Ценовника, него је предвиђена и комплетна дисциплинска процедура, а према наводу из дописа Коморе бр. 318 од 25.8.2008. године, у току је неколико дисциплинских поступака, који су наводно обустављени по доношењу Решења Комисије о привременој мери.

Најзад, Савет Комисије је одбио захтев за одржавање усмене расправе, будући да је чланом 64. став 1. Закона прописано да је Комисија у обавези да одржи усмену расправу када у поступку учествују две или више странака са супротним интересима, што у конкретном поступку није случај. Такође, Савет Комисије није проценио у смислу члана 64. став 2. Закона да би одржавање усмене расправе по захтеву странке било корисно за разјашњавање спорних чињеница, с обзиром на то да није спорно постојање одлуке – Ценовника.

Контролишући извршење Решења о привременој мери у смислу члана 64. Закона, утврђено је да ВКС није у потпуности поступила по налогу Комисије, због чега је затражено да достави доказе о извршењу наложене мере. Наиме, дописом бр. 318 од 25. августа 2008. године ВКС је обавестила Комисију да је поступила по налогу из Решења Комисије за заштиту конкуренције о привременој мери бр. 4/0-01-293/08-04 од 13.08.2008. године тако што је информацију о Решењу и Решење објавила на веб страници ВКС, као и да је председницима Регионалних одбора ВКС упутила информацију о Решењу електронском поштом, те до даљњег обуставила поступке који су покренути на основу Дисциплинско-етичког правилника у вези непридржавања Ценовника минималних цена ветеринарских услуга.

Супротно томе, Комисија је дана 10. септембра 2008. године електронским путем обавештена од госпође Татјане Пешкир да ВКС није обавестила своје чланове о неважењу Ценовника на начин на који их иначе обавештава о изменама ценовника, тј. поштом. Такође, Комисији је скренута пажња да се на самом сајту ВКС поменута одлука помиње, али на начин који сугерише читаоцу да она није обавезујућа за ВКС.

На допис Комисије којим се налаже достављање доказа о извршењу налога из Решења о привременој мери, ВКС је одговорила дописом бр. 318-2 од 28. августа 2008. године (примљеним у Комисију 22. септембра 2008. године), тако што је поновила наводе из дописа бр. 318 од 25. августа 2008. године, додајући информацију да је Управни одбор ВКС на седници од 27. августа донео Одлуку о примени наведеног Решења Комисије у потпуности, чију је копију доставила Комисији. Такође је приложила копију веб странице ВКС на којој се налази обавештење о доношењу Решења о привременој мери и копије обавештења прослеђених електронским путем о обустави поступка везано за примену Ценовника, од 5. септембра 2008. године и о информацији председницима

Регионалних одбора о привременој мери у вези стављања ван снаге Ценовника, од 22. августа 2008. године. У поменутом обавештењу од 22. августа, није изричито и у први план стављено обавештење о неважењу Ценовника, већ се исто помиње као споредна информација, док је главна информација – Програм 10. саветовања Clinica Veterinaria које се ове године одржава у Крагујевцу. У истом обавештењу наводи се да **„ова мера не значи да Ценовник који је свака ветеринарска организација усвојила и донела као свој више не важи“, те да је ценовник сваке организације њен властити ценовник који важи за њену станицу, без обзира на основу ког акта је усвојен.** С обзиром на овакав вид обавештавања чланова ВКС о привременој мери као и на то да је дана 20. октобра 2008. године Комисија електронским путем поново обавештена од госпође Татјане Пешкир да ВКС није обавестила своје чланове – ветеринаре о неважењу Ценовника, која наводи да је обишла три ветеринарске амбуланте, те да никакво обавештење о измени Ценовника није дошло до појединачних ветеринара, Комисија је затражила од појединачних ветеринарских амбуланти и ветеринарских станица, одабраних по принципу случајног узорка, да доставе важеће ценовнике и да се изјасне да ли су, када и на који начин обавештени од стране ВКС о стављању ван снаге спорне одлуке – Ценовника. Госпођа Татјана Пешкир информисала је Комисију да обавештење о новим ценовницима уобичајеним путем стиже класичном поштом директно из ВКС, у року од 5-6 дана по доношењу, и да председници регионалних одбора са тим поступком немају никакве везе.

На допис је одговорило **осам ветеринарских станица** (Београд, Нови Сад, Смедерево, Ниш, Неготин, Сремска Митровица, Чачак и Јагодина) и **пет ветеринарских амбуланти** („Новак“, „Alessandra“ и „Делић“ из Београда, “Биља и Оља“ и „NS Vet“ из Новог Сада).

ВС Нови Сад обавестила је Комисију дописом бр. 272 од 28.10.2008. године да није обавештена од стране ВКС о стављању ван снаге спорног ценовника, већ је исту информацију пронашла на сајту ВКС. Ценовник који примењују и који је приложен у свему је идентичан Ценовнику минималних цена ВКС.

ВС Београд је електронским путем одговорила дана 23.10.2008. године да није обавештена о стављању ван снаге Ценовника. Последњи ценовник од ВКС добили су у августу 2007. године, са важношћу од 1. августа 2007. године. Свој ценовник су ускладили са ценовником ВКС и исти донели 27.08.2007. године, заведен под бројем 1262, са применом важности од 3.9.2007. године. Комисији су доставили два важећа ценовника, и то ценовник ветеринарских услуга (чије су цене у великом броју случајева више од минималних цена) и ценовник услуга за лечење паса и мачака (који није у потпуности упоредив са ценовником ВКС).

ВС Смедерево обавестила је Комисију електронским путем дана 7.11.2008. године да је 30.07.2007. године примила последњи ценовник од ВКС и да га примењује од 1.08.2007. године. Од стране ВКС нису добили допис о стављању ван снаге Ценовника минималних цена ветеринарских услуга, већ су за ту одлуку сазнали из средстава јавног информисања. Важећи ценовник није достављен.

ВС Неготин је уз електронски допис од 10.11.2008. године доставила и ценовник бр. 95 од 30.4.2008. године – Ценовник минималних ветеринарских услуга Ветеринарске коморе Србије са важношћу примене од 1. маја 2008. године.

ВС Јагодина је уз допис бр. 172 од 7.11.2008. године доставила Ценовник бр. 66 од 30.4.2008. године који је Ценовник минималних цена ветеринарских услуга Ветеринарске коморе Србије са важношћу примене од 1. маја 2008. године. У допису је наведено да је ова станица обавештена од Коморе електронским путем 22.08.2008. године о Решењу Комисије о привременој мери, као и томе да нису у обавези да примењују Ценовник до окончања поступка пред Врховним судом.

ВС Ниш је уз допис бр. 429 од 12.11.2008. године доставила Ценовник бр. 016 од 15.1.2008. године који садржи седам врста услуга везано за псе и мачке уз напомену да се остале ветеринарске услуге наплаћују по ценовнику Ветеринарске коморе Србије. Од ВКС нису обавештени о стављању ван снаге спорног Ценовника.

ВС Сремска Митровица, дописом бр. 198 од 7.11.2008. године, потврдила је Комисији да није обавештена од стране ВКС о стављању ван снаге Ценовника минималних цена ветеринарских услуга. Приложен је и важећи ценовник бр. 129 од 1.8.2008. године ове установе, који обухвата знатно мањи број услуга и није у потпуности упоредив са Ценовником ВКС, али у делу у коме јесте, цене су на нивоу минималних или нешто више. Изузетак су цене две услуге које су за 100,00 односно за 50,00 динара ниже од минимално прописаних.

ВС Чачак је обавестила Комисију дописом бр. 222 од 10.11.2008. године да је Ценовник минималних цена ВКС од 1.5.2008. године примила од ВКС али исти није прихватила ни потписала. Сходно томе нису ни обавештени од стране ВКС о стављању ван снаге спорног ценовника. Приложен је важећи ценовник ВС Чачак евидентиран под бројем 152 и потписан 10.09.2007. године, који је званичан ценовник минималних цена ВКС на основу одлуке УО ВКС од 10. јула 2007. године са важношћу од 1. августа 2007. године. Важећи ценовник је у свему идентичан Ценовнику ВКС који се примењује од 1. маја 2008. године, изузев 4 услуге које се појављују у Ценовнику ВКС са важношћу од 1. августа 2007. године, а спорним Ценовником нису обухваћене, као и 2 услуге које се појављују у спорном Ценовнику, а ценовником из 2007. године нису обухваћене.

Ветеринарска амбуланта „Делић“ из Београда се изјаснила 29.10.2008. године електронским путем да активности ВКС прати путем интернета и то преко сајта ВКС и да су упознати са текућим догађањима везаним за ветеринарску струку. Приложен је важећи ценовник, који није у потпуности упоредив са ценовником ВКС, али су цене у највећем броју случајева више од минимално прописаних ценовником Ветеринарске коморе Србије.

Ветеринарска амбуланта „Alessandra“ из Београда се изјаснила дописом од 27.10.2008. године да званичне информације од ВКС добија електронским путем, те

су на тај начин и информисани о суспензији Ценовника, 21.08.2008. године. Приложен је важећи ценовник, који се не може у потпуности упоредити са ценовником ВКС (реч је о амбуланти за мале животиње, претежно псе и мачке), али у делу у коме се може упоредити, цене услуга у амбуланти су у већини случајева на нивоу или изнад минимално прописаних.

Ветеринарска амбуланта „Новак“ из Београда се изјаснила 23.10.2008. године електронским путем да се цене услуга у њиховој ветеринарској амбуланти формирају потпуно слободно, водећи рачуна о принципима тржишта и квалитету услуга које пружају. Такође, у њиховом ценовнику постоји одређен број процедура које нису обухваћене ценовником ВКС. Познато им је да је на сајту ВКС објављено обавештење 21.08.2008. године које се односи на решење Комисије и сличан допис достаљен им је и електронском поштом од припадајућег регионалног одбора ВКС. Важећи ценовник није достављен.

Ветеринарска амбуланта “Биља и Оља“ из Новог Сада изјавила је у допису од 27.10.2008. године да није обавештена од стране ВКС о стављању ван снаге спорног Ценовника. Приложен је важећи ценовник донет 30. априла 2008. године, у свему идентичан спорном Ценовнику ВКС.

Ветеринарска амбуланта „NS Vet“ из Новог Сада одговорила је електронским путем дана 24.10.2008. године тако што је навела да је свој ценовник послала на оверу ВКС и да по том ценовнику раде од 1.05.2008. године. Није приложила ценовник.

Наведено потврђује да су ценовници ветеринарских организација, посебно ветеринарских станица, усклађени са Ценовником о минималним ценама ветеринарских услуга ВКС који је ступио на снагу 1. маја 2008. године. Обавештење које је ВКС упутила регионалним одборима 22. августа 2008. године, у циљу информисања да је Комисија привременом мером наложила обуставу примене Ценовника Коморе, у којем објашњава да ценовници ветеринарских организација и даље важе без обзира на основу ког акта су донети, потврђује колико је ВКС охрабривала ветеринарске организације да наставе са применом Ценовника и колико није била спремна да сарађује током поступка и извршава налоге Комисије.

На основу свега изложеног, Комисија је утврдила да је у смислу члана 7. Закона о заштити конкуренције одлука Управног одбора Ветеринарске коморе Србије од 21. марта 2008. године под називом Ценовник минималних цена ветеринарских услуга са важношћу од 1. маја 2008. године, акт који за циљ и последицу има битно спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту пружања ветеринарских услуга на територији Републике Србије, па је решено као у диспозитиву.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Ово решење је коначно у управном поступку.

Против овог решења се може поднети тужба Врховном суду Србије у року од 30 дана од дана пријема.

Достављено:
Зорану Ц. Мирковићу
Милешевска 51/4
Београд;

ПРЕДСЕДНИЦА САВЕТА
Проф. др Дијана Марковић Бајаловић

-Архива;